၂၃၇။ ဆင်းရဲချမ်းသာ

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သော စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး သည် ငယ်ရွယ်သော အမျိုးသမီးကို လက်ထပ်ယူလိုက်သည်။ တစ်နေ့တွင် အဘိုးကြီးက မေးသည်။

''ငါ့ကို မှန်မှန်ပြောစမ်း။ ပိုက်ဆံချမ်းသာလို့ ငါ့ကို မင်း ယူလိုက်တာလားဟင်''

''မဟုတ်ရပါဘူးရှင်။ ကျွန်မ အင်မတန် ဆင်းရဲလို့ပါ''

၂၃၈။ စာကြည့်တိုက်မှာ

''ကျွန်တော် 'သူခိုးရန်မှ ကာကွယ်နည်း' စာအုပ်ကို ဖတ်ချင်ပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ် ဒီစာကြည့်တိုက်မှာ ရှိသလား ဟင်''

''ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်လောက အခိုးခံလိုက်ရ တယ်''

၂၃၉။ အကျင့်ရှိပြီးသား

သူဌေးကတော်က အိမ်ဖော်မအသစ်ကို ပြောသည်။

''ညည်းကို ငါ ကြိုပြောထားချင်တယ်။ ဒီအိမ်က အကြီးကြီး။ ပြီးတော့နေတဲ့ လူကလည်း အများကြီး။ အဲဒီတော့ ညည်းအတွက် အားချိန်နားချိန်ဆိုတာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး''

''စိတ်မပူပါနဲ့ ဒေါ်ဒေါ်။ ကျွန်မ တောမှာ နေတုန်းက ဝက်အကောင်နှစ်ဆယ်ကို နေ့စဉ် အစာချက်ကျွေးရတယ်။ ဝက်ခြံကိုလည်း နေ့စဉ် သန့်ရှင်းရေး လုပ်ခဲ့ရပါတယ်ရှင့်''

၂၄၀။ လူသားပဲစားမယ်

လေယာဉ်မယ်က ခရီးသည်တစ်ဦးချင်းကို ကျွေးမွေးမည့် ဟင်းလျာ စာရင်းစာရွက်ကို လိုက်ပေးသည်။ ထိုလေယာဉ်ပေါ်တွင် အာဖရိကတိုက် မျိုးရိုးအုပ်စုတစ်စုမှ ကပ္ပလီတစ်ယောက်လည်း လိုက်ပါလာသည်။ ၎င်း၏အလှည့်သို့ ရောက်သောအခါ ကပ္ပလီက